

Om den nærmere Ordning af Forholdet hedder det derefter i Motiverne Side 29, at Udkastet finder »ingen Grund til at tage Stilling til Spørgsmaalet, om Staten skal være Ejer eller kun dispositionsberettiget over vedkommende Anstalt. Dette er kun et finansielt Spørgsmaal, som Forholdene i hvert enkelt Tilfælde kan gøre det ønskeligt at ordne paa den ene eller den anden Maade. Hvad det kommer an paa er, at Anstalten staar under Statens Styre, saa at Staten umiddelbart har fuld og uindskrænket Bestemmelsesret med Hensyn til Bygningers Indretning, Vedligeholdelse og Omdannelse samt til Personalets Ansættelse og Afskedigelse, hvoraf Konsekvensen vil blive, at Staten i første Række maa bære de med disse Foranstaltninger forbundne Omkostninger. Dette udelukker dog ikke, at det vil kunne paalægges Kommunerne at deltage i Udgifterne, idet der f. Eks. kunde paalignes dem en Bidragspligt i Forhold til de Udgifter, som Straffuldbyrdelse nu koster dem, udregnet enten i Forhold til den enkelte Sag eller efter en paa en Gennemsnitsberegning hvilende Norm«.

Og i Motiverne til den anden Kommissions Udkast siges det Side 111: »Hele Kommissionen tillægger det megen Betydning, at Straffens (o: den egentlige Fængselsstrafs) Fuldburdelse bliver en Statsopgave. Kun derved haves der Garanti for, at Fuldburdelsen sker paa betryggende Maade. Af praktiske Grunde foreslaas Reglen dog kun gennemført, hvor Fængsel idømmes som principal Straf, hvorimod Forvandlingsstraf for Bøder, ogsaa hvor den er Fængsel, vil kunne udstaaes i Arresthus, jfr. § 56. Hæfte vil ligeledes være at udstaae i Arresthus, jfr. § 48«. Derimod udtaler Motiverne sig ikke om den nærmere Ordning, men da de benytter de samme Udtryk som det første Kommissionsudkast — »Anstalter, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre« — maa Kommissionen antages i saa Henseende at henholde sig til de Udtalelser, der findes Side 29 i Motiverne til det første Kommissionsudkast, og som er citerede ovenfor.

I min til den anden Straffelovskommission afgivne Betænkning, der findes optaget som Bilag til Kommissionens Betænkning, har jeg (Side 19) udtalt mig for, at Staten tager al Straffuldbyrdelse i sin Haand, og at Staten derfor forvalter alle Fængsler, hvori Frihedsstraf udstaaes. Til Støtte for Indførelsen her i Landet af denne Ordning har jeg anført, at det er den rationelle Ordning og den, der gælder i næsten alle andre europæiske Lande, og som for en Snes Aar siden blev indført i Norge, saaledes at Danmark er det eneste af de skandinaviske Lande, hvori Ordningen ikke gælder. Og jeg har henvist til den Forhandling, som fandt Sted paa Dansk Kriminalistforenings 3. Aarsmøde i 1903*), og som endte med enstemmig Vedtagelse af en Resolution, der kræver, at Forvaltningen af samtlige Fængsler og Tvangsarbejdsanstalter overgaar til Staten.

Til det saaledes anførte skal jeg her knytte følgende Bemærkninger: For det første synes der ikke at kunne anføres egentlig saglige Grunde for det Standpunkt, som samtlige 3 Udkast har indtaget, nemlig: fra Statens Straffuldbyrdelse at undtage de mildere Frihedsstraffe — særlig ikke, naar ogsaa disse i Overensstemmelse med Udviklingen i andre Lande foreslaas forbundne med Arbejdspligt. Da Kravet om Statens Varetagelse af Straffuldbyrdelsen bunder i Ønsket om at sikre, at Fuldburdelsen af Frihedsstraffene faar den fornødne Ensartethed og sker paa rationel Maade o: i formaals-tjenlige Bygninger, ved Hjælp af et særlig uddannet Personale og med Støtte i en vel tilrettelagt og med Omsigt ledet Arbejdsdrift, maa Kravet ogsaa have Gyldighed overfor de mildere Frihedsstraffe. Egentlig saglige Grunde for at undtage disse fra Statens Varetagelse er da heller ikke anført af nogen af de to Kommissioner.

Den første Straffelovskommission, der anser det for »det bedste, om al Arbejdsfængselsstraf blev udstaaet i særlige Staten tilhørende eller under dens Styre staaende

*) Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings 3. Aarsmøde 1903, Side 1—56 og Side 157 ff.